

Til nr. 29.

Ændringen er en konsekvensændring.

Til nr. 30.

Regeringsforslagets komplicerede regelapparat vedrørende kapitalvindingsskat af mageskifter forstås ikke i det praktiske liv, og skattelovgivningen bør ikke hæmme de jordarealbyttehandlere, som ønskes af landmænd eller andre.

Til nr. 31.

Der foreslås en pristalsregulering af det i § 7 A, stk. 10, omhandlede vederlag i forbindelse med mageskifte.

Til nr. 32.

Den hidtidige begrænsning på 500 kr. for det beløb, der i forbindelse med mageskifte kan ydes ud over de ombyttede arealer, blev indført i 1963 og var hentet fra § 3, stk. 2, i lov nr. 129 af 28. april 1955 om jordfordeling mellem landejendomme. Efter at regeringen i § 1, nr. 4, i forslaget til ændring af jordfordelingsloven har foreslået beløbsgrænsen i den nævnte bestemmelse forhøjet til 5.000 kr., foreslås beløbsgrænsen i § 7 A, stk. 10, ændret i overensstemmelse hermed.

Til nr. 34.

Ændringen er en konsekvensændring.

Til nr. 36.

Kapitalvindingsskatte reglerne bør være ensartede (neutrale) for fysiske og juridiske personer, for begrænset og fuldt skattepligtige. Det administrationsbesparende bundfradrag foreslås derfor gjort generelt.

Til nr. 37.

Enhver sag om kapitalvindingsskat er enormt administrationsslugende, såvel hos private som hos det offentlige. I de tilfælde, hvor den særlige indkomst er mindre end 9.000 kr., er der derfor ingen rimelighed i at opretholde kravet om kapitalvindingsskat, hvorfor det foreslås at forhøje den nuværende bundgrænse på 6.000 kr. til 9.000 kr. Bruttotabet herved anslås til ca. 22 mill. kr. årligt.

Til nr. 38.

Forslaget er identisk med det af den daværende finansminister den 24. januar 1975

i lovforslag nr. 8 under § 1, nr. 15, fremsatte forslag, der findes særdeles rimeligt overensstemmende med de af venstre regeringen til nævnte forslag knyttede bemærkninger. Dette gælder særligt i disse år, hvor så mange virksomheder døds-kæmper, fordi skatten har tynget dem i de gode år og hindret dem i at konsolidere sig med henblik på barskere tider, jfr. herved også betragtningerne i det radikale venstres helhedsplan 1975.

Til nr. 39.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 40.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 41.

Ændringen er en konsekvensændring.

Til nr. 42.

Bestemmelsen angår skatteprocenten, når dødsboer skal svare særlig indkomstskat. Det findes urimeligt at forhøje denne beskatningsprocent.

Til nr. 43.

I § 19, stk. 10, der indeholder en bemyndigelse for ministeren for skatter og afgifter til at fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af lov om særlig indkomstskat, indsættes en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler for afrunding af det samlede varierende procenttillæg.

Til nr. 45-50.

Efter lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse finder de nye beregningsregler anvendelse for ejendomsafståelser, der er sket fra og med dagen for forlagets fremsættelse, den 28. februar 1975.

Ved ændringsforslagene tilsigtes det at give skattepligtige, som har afstået fast ejendom i indkomståret 1974 og i indkomståret 1975 forud for den 28. februar 1975, mulighed for at anvende de nye regler. Da selvangivelserne for 1974 er indgivet og ligningen er i gang, er det hensigten at gennemføre den nye ordning på følgende måde for dette indkomstår:

For skattepligtige personer sker der en maskinel udskilning af de personer, der har selvangivet særlig indkomst. Blandt disse